

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (Euratom)2020/971 z dnia 20 listopada 2017 r. zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/972 z dnia 2 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 w odniesieniu do jego przedłużenia oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 w odniesieniu do jego przedłużenia i odpowiednich dostosowań ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/973 z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie upoważnienia do zmiany warunków stosowania „ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych” oraz zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 ⁽¹⁾ 7
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/974 z dnia 6 lipca 2020 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [„Pecorino del Monte Poro” (ChNP)] 11
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/975 z dnia 6 lipca 2020 r. zezwalające na zawieranie porozumień i wydawanie decyzji w zakresie środków stabilizacji rynku w sektorze wina 13

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/976 z dnia 6 lipca 2020 r. ustalająca wysokość wkładów wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym drugiej raty za 2020 r. 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Decyzja Rady Zarządzającej Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” z dnia 28 kwietnia 2020 r. ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące ograniczenia pewnych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach funkcjonowania Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” 21

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (Euratom)2020/971

z dnia 20 listopada 2017 r.

zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 września 2015 r. Rada upoważniła Komisję i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do wynegocjowania umowy ramowej.
- (2) Negocjacje te zostały pomyślnie zakończone i Kompleksowa i wzmocniona umowa o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony (zwana dalej Umową) została paraflowana w dniu 21 marca 2017 r.
- (3) Umowa zostanie podpisana w imieniu Unii i będzie stosowana tymczasowo zgodnie z art. 385 Umowy, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (4) Umowa obejmuje również kwestie leżące w zakresie kompetencji Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (5) Podpisanie i zawarcie Umowy przebiegają w drodze oddzielnej procedury w odniesieniu do kwestii objętych Traktatem o Unii Europejskiej i Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (6) Należy zatem zawrzeć Umowę również w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do kwestii objętych traktatem Euratom.
- (7) Zgodnie z art. 102 traktatu Euratom Umowa może wejść w życie w odniesieniu do Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej dopiero wówczas, gdy Komisja Europejska zostanie powiadomiona przez państwa członkowskie, że umowa taka zaczęła obowiązywać zgodnie z przepisami prawa krajowego każdego z państw członkowskich.
- (8) Należy zatwierdzić zawarcie Umowy przez Komisję Europejską, działającą w imieniu Euratom, w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Euratom,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Kompleksowej i wzmocnionej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony, łącznie z jej tymczasowym stosowaniem ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2017 r.

W imieniu Rady
M. REPS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Tekst Umowy zostanie dołączony do decyzji Rady po jej podpisaniu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2020/972

z dnia 2 lipca 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 w odniesieniu do jego przedłużenia oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 w odniesieniu do jego przedłużenia i odpowiednich dostosowań

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 2,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szereg zasad pomocy państwa przyjętych w ramach inicjatywy „unowocześnienie polityki w dziedzinie pomocy państwa” z 2012 r. ma wygasnąć do końca 2020 r. W szczególności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 ⁽²⁾ i (UE) nr 651/2014 ⁽³⁾ wygasną w dniu 31 grudnia 2020 r.
- (2) Aby zapewnić przewidywalność i pewność prawa, przygotowując się do ewentualnej przyszłej aktualizacji zasad pomocy państwa przyjętych w ramach inicjatywy unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa, Komisja powinna podjąć działania na dwóch etapach.
- (3) Po pierwsze, Komisja powinna przedłużyć okres stosowania zasad pomocy państwa, które w przeciwnym razie wygasłyby do końca 2020 r. Po drugie, zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾, Komisja powinna ocenić te zasady wraz z innymi zasadami pomocy państwa, które przyjęto w ramach inicjatywy unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa. W dniu 7 stycznia 2019 r. Komisja rozpoczęła ocenę tych zasad w formie „oceny adekwatności”. Komisja zapowiedziała już w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁵⁾ oraz Europejskiej agendy cyfrowej zamiar przeprowadzenia do końca 2021 r. przeglądu szeregu wytycznych. Na tej podstawie Komisja zadecyduje o dalszym przedłużeniu okresu obowiązywania lub aktualizacji zasad.
- (4) Zważywszy na szeroki zakres oceny adekwatności oraz fakt, że wyniki ocen nie będą dostępne wcześniej niż pod koniec 2020 r., decyzji politycznej w sprawie kształtu zasad pomocy państwa na okres po 2020 r. nie można podjąć w takim terminie, który zapewniałby zainteresowanym stronom pewność i stabilność prawa w odniesieniu do obowiązujących zasad na okres po 2020 r. Konieczne jest zatem przedłużenie, aby umożliwić dokonanie właściwej oceny zasad pomocy państwa oraz zapewnić państwom członkowskim przewidywalność i stabilność tych zasad.
- (5) W związku z tym okres stosowania rozporządzeń (UE) nr 1407/2013 i (UE) nr 651/2014 należy przedłużyć o trzy lata, do dnia 31 grudnia 2023 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji, wytyczne w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 7 lipca 2017 r., SWD (2017) 350.

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejski Zielony Ład” (COM(2019) 640 final).

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 i (UE) nr 651/2014.
- (7) W związku z przedłużeniem okresu stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 niektóre państwa członkowskie mogą chcieć przedłużyć obowiązywanie środków pomocy objętych wyłączeniem na mocy tego rozporządzenia, na temat których przedłożono skrócone informacje zgodnie z jego art. 11 lit. a). W celu zapewnienia przejrzystości państwa członkowskie powinny przekazać Komisji uaktualnione skrócone informacje dotyczące przedłużenia stosowania tych środków.
- (8) Programy ustanowione na podstawie sekcji 1 (z wyjątkiem art. 15), 2, 3, 4, 7 (z wyjątkiem art. 44) i 10 rozdziału III rozporządzenia (UE) nr 651/2014, ze średnim rocznym budżetem na pomoc państwa przekraczającym 150 mln EUR, które zostały objęte wyłączeniem przez okres dłuższy niż sześć miesięcy zgodnie z decyzją Komisji i które zainteresowane państwo członkowskie chce przedłużyć na okres po dniu 31 grudnia 2020 r., powinny być nadal objęte wyłączeniem do dnia 31 grudnia 2023 r., pod warunkiem że państwa członkowskie przekazały Komisji uaktualnione skrócone informacje i przedłożyły końcowe sprawozdanie z ewaluacji zgodnie z planem ewaluacji zatwierdzonym przez Komisję.
- (9) Z uwagi na gospodarcze i finansowe skutki pandemii COVID-19 dla przedsiębiorstw oraz w celu zapewnienia spójności z ogólną reakcją polityczną Komisji, zwłaszcza w latach 2020–2021, należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 651/2014. W szczególności przedsiębiorstwa, które znalazły się w trudnej sytuacji w wyniku pandemii COVID-19, powinny w ograniczonym okresie w dalszym ciągu kwalifikować się do pomocy na gruncie rozporządzenia (UE) nr 651/2014. Podobnie nie należy uznawać, że przedsiębiorstwa, które w wyniku pandemii COVID-19 tymczasowo lub na stałe zwolniły pracowników, złamały zobowiązania w zakresie przeniesienia złożone przed dniem 31 grudnia 2019 r. w momencie przyjęcia pomocy regionalnej. Te wyjątkowe przepisy powinny mieć zastosowanie w ograniczonym okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 i (UE) nr 651/2014,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) programów w ramach sekcji 1 (z wyjątkiem art. 15), 2, 3, 4, 7 (z wyjątkiem art. 44) i 10 rozdziału III niniejszego rozporządzenia, jeśli średni roczny budżet na pomoc państwa przekracza 150 mln EUR, po sześciu miesiącach od daty wejścia w życie takich programów. Komisja może postanowić, że niniejsze rozporządzenie ma nadal zastosowanie przez dłuższy okres do jakiegokolwiek z takich programów pomocy po dokonaniu oceny stosowanego planu ewaluacji zgłoszonego Komisji przez państwo członkowskie, w terminie 20 dni roboczych od wejścia w życie danego programu. W przypadku gdy Komisja przedłużyła już stosowanie niniejszego rozporządzenia poza początkowy okres sześciu miesięcy w odniesieniu do takich programów, zainteresowane państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przedłużeniu tych programów do końca okresu stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że przedłożyły sprawozdanie z ewaluacji zgodnie z planem ewaluacji zatwierdzonym przez Komisję. Pomoc regionalna przyznana na podstawie niniejszego rozporządzenia może jednak, na zasadzie odstępstwa, zostać przedłużona do końca okresu ważności odpowiednich map pomocy regionalnej;”;

2) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) pomocy dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, z wyjątkiem programów pomocy mających na celu naprawienie szkód spowodowanych niektórymi klęskami żywiołowymi, programów pomocy na rozpoczęcie działalności oraz programów regionalnej pomocy operacyjnej, o ile te programy nie traktują przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji w sposób uprzywilejowany w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jednak na zasadzie odstępstwa do przedsiębiorstw, które nie znajdowały się w trudnej sytuacji w dniu 31 grudnia 2019 r., lecz znalazły się w takiej sytuacji w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r.”;

2) art. 2 pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) »obszary objęte pomocą« oznaczają obszary określone w zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu na okres od dnia 1 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. w odniesieniu do pomocy regionalnej przyznanej do dnia 31 grudnia 2021 r. oraz obszary określone w zatwierdzonej mapie pomocy regionalnej w zastosowaniu art. 107 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu na okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do pomocy regionalnej przyznanej po dniu 31 grudnia 2021 r.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie, lub ewentualnie – w przypadku pomocy przyznawanej na projekty w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej – państwo członkowskie, w którym instytucja zarządzająca, określona w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1299/2013, ma siedzibę, przekazują Komisji:

- a) za pośrednictwem systemu elektronicznej notyfikacji Komisji skrócone informacje na temat każdego środka pomocy wyłączonego na mocy niniejszego rozporządzenia, w standardowym formacie określonym w załączniku II, wraz z linkiem zapewniającym dostęp do pełnego tekstu środka pomocy, włącznie z jego zmianami, w ciągu 20 dni roboczych od wejścia w życie danego środka pomocy;
- b) w formie elektronicznej sprawozdanie roczne, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 794/2004 (*), dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, zawierające informacje określone w rozporządzeniu (WE) nr 794/2004, w odniesieniu do każdego pełnego roku lub każdej części roku, kiedy zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie.

2. Jeśli w konsekwencji przedłużenia okresu stosowania niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2023 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2020/972 (**), państwo członkowskie planuje przedłużyć stosowanie środków, w odniesieniu do których przedłożono Komisji skrócone informacje zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, dane państwo członkowskie aktualizuje te skrócone informacje dotyczące przedłużenia stosowania tych środków i przekazuje tę aktualizację Komisji w terminie 20 dni roboczych od dnia wejścia w życie aktu przedłużającego stosowanie danego środka przez państwo członkowskie.

(*) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/972 z dnia 2 lipca 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1407/2013 w odniesieniu do jego przedłużenia oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 651/2014 w odniesieniu do jego przedłużenia i odpowiednich dostosowań (Dz.U. L 215 z 7.7.2020, s. 3);

4) w art. 14 ust. 16 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W odniesieniu do zobowiązań zaciągniętych przed dniem 31 grudnia 2019 r. wszelka likwidacja miejsc pracy związanych z taką samą lub podobną działalnością w jednym z pierwotnych zakładów beneficjenta w EOG, która miała miejsce od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2021 r., nie jest uznawana za przeniesienie w rozumieniu art. 2 pkt 61a) niniejszego rozporządzenia.”;

5) w art. 59 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/973**z dnia 6 lipca 2020 r.****w sprawie upoważnienia do zmiany warunków stosowania „ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych” oraz zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2015/2283 stanowi, że nowa żywność może być wprowadzana na rynek w Unii, pod warunkiem że wydano na nią zezwolenie i została ona wpisana do unijnego wykazu.
- (2) Na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283 przyjęto rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 ⁽²⁾ ustanawiające unijny wykaz nowej żywności, na którą wydano zezwolenie.
- (3) W dniu 29 lutego 2012 r. przedsiębiorstwo Sciotec Diagnostic Technologies, GmbH poinformowało Komisję, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 258/97 ⁽³⁾, o swoim zamiarze wprowadzenia do obrotu „ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych” jako nowego składnika żywności do stosowania w żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zdefiniowanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 ⁽⁴⁾ oraz w suplementach żywnościowych zdefiniowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/46/WE ⁽⁵⁾. Ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych został zatem włączony do unijnego wykazu nowej żywności.
- (4) W dniu 14 maja 2019 r. przedsiębiorstwo Dr Health Care España, S.L. zwróciło się do Komisji z wnioskiem o rozszerzenie warunków stosowania ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2283. We wniosku zwrócono się o uwzględnienie powlekanych tabletek dojelitowych jako dozwolonej postaci ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych do stosowania w żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i suplementach żywnościowych, oprócz dopuszczonego obecnie powlekanego kapsułkowanego granulatu dojelitowego.
- (5) Komisja nie zwróciła się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności o opinię, ponieważ zmiana warunków stosowania nowej żywności, tj. ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych, polegająca na uwzględnieniu powlekanych tabletek dojelitowych jako dozwolonej postaci ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych do stosowania w żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i suplementach żywnościowych, nie zmienia wpływu tej nowej żywności, na którą wydano zezwolenie, na zdrowie ludzi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 z dnia 20 grudnia 2017 r. ustanawiające unijny wykaz nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności (Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 72).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylające dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 35).

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz.U. L 183 z 12.7.2002, s. 51).

- (6) Maksymalny poziom ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych jako nowej żywności dopuszczony obecnie do stosowania w powlekanym kapsułkowanym granulacie dojelitowym w żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i w suplementach żywnościowych wynosi 3 kapsułki/dzień, co odpowiada 12,6 mg ekstraktu z nerek wieprzowych dziennie. Proponowane stosowanie tej nowej żywności w postaci powlekanych tabletek dojelitowych nie będzie miało wpływu na jej dozwolony obecnie maksymalny poziom. W związku z tym należy zmienić sekcję unijnego wykazu dotyczącą warunków stosowania ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych, aby zezwolić na jego stosowanie również w postaci powlekanych tabletek dojelitowych, na takim samym maksymalnym dopuszczalnym poziomie jak dopuszczone już postacie stosowania tej nowej żywności.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. We wpisie dotyczącym „ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych” w unijnym wykazie nowej żywności, na którą wydano zezwolenie, jak przewidziano w art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283, wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
2. Wpis w unijnym wykazie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje warunki stosowania i wymogi w zakresie etykietowania określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) pozycja „Ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych” otrzymuje brzmienie:

”

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Warunki stosowania nowej żywności		Dodatkowe szczególne wymogi dotyczące etykietowania	Inne wymogi
„Ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych	Określona kategoria żywności	Maksymalne poziomy		
	Suplementy żywnościowe w rozumieniu dyrektywy 2002/46/WE	3 kapsułki lub 3 tabletki/dzień; ekwiwalent 12,6 mg ekstraktu z nerek wieprzowych dziennie Zawartość diaminooksydazy (DAO): 0,9 mg/dzień (3 kapsułki lub		
	Żywność specjalnego przeznaczenia medycznego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 609/2013	3 tabletki o zawartości DAO 0,3 mg/kapsułkę lub 0,3 mg/tabletkę)”		

”

2) w tabeli 2 (Specyfikacje) pozycja „Ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych” otrzymuje brzmienie:

”

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacje
„Ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych	<p>Opis/definicja: Ekstrakt białkowy uzyskuje się z homogenizowanych nerek wieprzowych w procesie łączącym strącanie soli i wirowanie szybkoobrotowe. Uzyskany osad zawiera głównie białka oraz 7 % enzymu diaminooksydazy (nomenklatura enzymów E.C. 1.4.3.22) i jest ponownie zawieszony w buforze fizjologicznym. Uzyskany ekstrakt z nerek wieprzowych otrzymuje postać użytkową jako powlekany kapsułkowany granulat dojelitowy lub powlekane tabletki dojelitowe, umożliwiającą dotarcie do aktywnych miejsc trawienia.</p> <p>Produkt podstawowy: Specyfikacja: ekstrakt białkowy z nerek wieprzowych o naturalnej zawartości diaminooksydazy (DAO): Stan fizyczny: ciecz Barwa: brązowawa Wygląd: lekko mętny roztwór Wartość pH: 6,4–6,8 Aktywność enzymatyczna: > 2 677 kHDU DAO/ml (DAO REA (badanie metodą radioekstrakcji DAO))</p> <p>Kryteria mikrobiologiczne: <i>Brachyspira</i> spp.: wynik ujemny (PCR w czasie rzeczywistym) <i>Listeria monocytogenes</i>: wynik ujemny (PCR w czasie rzeczywistym)</p>

Staphylococcus aureus: < 100 jtk/g
Grypa typu A: wynik ujemny (RT-PCR w czasie rzeczywistym)
Escherichia coli: < 10 jtk/g
Całkowita liczba drobnoustrojów tlenowych: < 10⁵ jtk/g
Ogólna liczba drożdży/pleśni: < 10⁵ jtk/g
Salmonella: brak/10 g
Enterobacteriaceae odporne na sole kwasów żółciowych: < 10⁴ jtk/g

Produkt końcowy:

Specyfikacja dla ekstraktu białkowego z nerek wieprzowych o naturalnej zawartości diaminooksydazy (E.C. 1.4.3.22) w dojelitowej powlekaniej postaci użytkowej
Stan fizyczny: substancja stała
Barwa: szarżółta
Wygląd: mikrogranulat lub tabletki
Aktywność enzymatyczna: 110–220 kHDU DAO/g granulatu lub g tabletek (DAO REA (DAO badanie metodą radioekstrakcji))
Stabilność kwasowa 15 min 0,1M HCl, a następnie 60 min boran pH = 9,0: > 68 kHDU DAO/g granulatu lub g tabletek (DAO REA (DAO badanie metodą radioekstrakcji))
Wilgotność: < 10 %
Staphylococcus aureus: < 100 jtk/g
Escherichia coli: < 10 jtk/g
Całkowita liczba drobnoustrojów tlenowych: < 10⁴ jtk/g
Łączna liczba drożdży/pleśni: < 10³ jtk/g
Salmonella: brak/10 g
Enterobacteriaceae odporne na sole kwasów żółciowych: < 10² jtk/g”

”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/974**z dnia 6 lipca 2020 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Pecorino del Monte Poro” (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 i art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Pecorino del Monte Poro” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwę „Pecorino del Monte Poro” należy zatem zarejestrować.
- (3) Pismem otrzymanym przez Komisję w dniu 20 stycznia 2020 r. władze włoskie poinformowały Komisję, że przedsiębiorstwo Cooperativa Fattoria della Piana Società Agricola z siedzibą na terytorium Włoch od ponad pięciu lat w sposób ciągły legalnie wprowadza do obrotu produkt objęty nazwą handlową „Pecorino Monteporo” oraz że kwestia ta została podniesiona w ramach krajowej procedury sprzeciwu.
- (4) Ponieważ przedsiębiorstwo Cooperativa Fattoria della Piana Società Agricola spełnia warunki przewidziane w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, pozwalające skorzystać z okresu przejściowego na stosowanie zgodnie z prawem nazwy handlowej po jej zarejestrowaniu, należy przyznać mu okres przejściowy trwający trzy lata, w ciągu którego będzie ono mogło stosować nazwę „Pecorino Monteporo”.
- (5) Środek przewidziany w niniejszym rozporządzeniu jest zgodny z opinią Komitetu ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Pecorino del Monte Poro” (ChNP) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.3 Sery, wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*

Przedsiębiorstwo Cooperativa Fattoria della Piana Società Agricola jest uprawnione do dalszego używania nazwy „Pecorino Monteporo” w okresie przejściowym trwającym trzy lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 333 z 4.10.2019, s. 19.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/975**z dnia 6 lipca 2020 r.****zezwalające na zawieranie porozumień i wydawanie decyzji w zakresie środków stabilizacji rynku w sektorze wina**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 222,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia jest światowym liderem w produkcji wina. W latach gospodarczych od 2014/2015 do 2018/2019 średnia roczna produkcja wina w Unii wynosiła 167,6 mln hektolitrow. Rok gospodarczy w sektorze wina trwa od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku. Udział Unii w światowych obszarach uprawy winorośli wynosi 45 %, w światowej produkcji – 65 %, w światowej konsumpcji – 60 %, a w wywozie do państw trzecich – 70 %. Pięć państw, w których produkuje się najwięcej wina w Unii, wg malejącej kolejności produkcji to: Włochy, Francja, Hiszpania, Niemcy i Portugalia.
- (2) Ze względu na pandemię COVID-19 oraz znaczne ograniczenia przemieszczania się osób, jakie wprowadzono w państwach członkowskich, plantatorzy winogron do produkcji wina i producenci wina doświadczyli zakłóceń gospodarczych, które doprowadziły do trudności finansowych i problemów z płynnością finansową.
- (3) Rozprzestrzenianie się choroby oraz wprowadzone środki ograniczyły dostępność siły roboczej, co upośledziło w szczególności etapy produkcji, przetwarzania i transportu winogron do produkcji wina oraz wina.
- (4) Obowiązkowe zamknięcie restauracji, hoteli, i barów oraz odwołanie świąt i uroczystości, takich jak: śluby, urodziny i wydarzenia biznesowe, w Unii i w państwach trzecich spowodowały wstrzymanie działalności w sektorach hotelarstwa i gastronomii przez kilka miesięcy. Ponadto działalność turystyczna i winiarska, taka jak degustacje, targi oraz zakupy i konsumpcja u źródła, była poważnie zakłócona w większości państw członkowskich od marca 2020 r.
- (5) W rezultacie nastąpiły znaczące zmiany w strukturze popytu na wino. Popyt konsumpcyjny przesunął się w kierunku domowej konsumpcji wina. Podczas gdy konsumenci zwiększyli domową konsumpcję niektórych produktów sektora wina, ten wzrost domowej konsumpcji nie zrekompensował spadku popytu w branży hotelarsko-gastronomicznej.
- (6) Zamknięcie restauracji i innych placówek branży hotelarsko-gastronomicznej spowodowało spadek obrotów producentów wina. W Niemczech producenci wina utracili 50 % obrotu w pierwszym kwartale 2020 r. z powodu braku sprzedaży do restauracji. O 23 % zmniejszyła się również sprzedaż do wyspecjalizowanych sklepów z winem, które często sprzedają wina wyższej klasy. Według szacunków branży dla całej Unii zamknięcia restauracji, barów i hoteli doprowadziły od początku zamknięcia restauracji w połowie marca do końca maja 2020 r. do obniżenia o 30 % ilości sprzedanego wina oraz do spadku wartości sprzedaży o 50 % w stosunku do sprzedaży przed zamknięciem.
- (7) Pomimo niedawnego złagodzenia niektórych środków i niektórych ograniczeń przemieszczania się, w tym ponownego otwarcia restauracji i placówek branży hotelarsko-gastronomicznej, nie przewiduje się unormowania się sytuacji w ciągu najbliższych 6 miesięcy. Restauracje i inne placówki branży hotelarsko-gastronomicznej będą musiały przestrzegać warunków utrzymywania dystansu fizycznego, które ograniczają liczbę klientów. Ponadto w wielu państwach członkowskich nadal obowiązują pewne ograniczenia dotyczące wielkości zgromadzeń publicznych, w tym wydarzeń prywatnych takich jak śluby, gdzie tradycyjnie konsumuje się wino.
- (8) Oczekuje się, że turystyka światowa, która w drugim kwartale 2020 r. odnotuje spadek obrotów o 70 %, również nie zostanie wznowiona w ciągu najbliższych 6 miesięcy w wystarczającym zakresie, aby zrekompensować brak konsumpcji w restauracjach w okresie, w którym obowiązywały znaczne ograniczenia w przemieszczaniu się.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

- (9) Ogólnie szacuje się, że konsumpcja wina w Unii w roku gospodarczym 2019/2020 spadnie do 108 mln hektolitrow. Jest to ogólny spadek konsumpcji o ponad 8 % w roku gospodarczym 2019/2020 w porównaniu ze średnią z ostatnich 5 lat gospodarczych.
- (10) Dla unijnego sektora wina szczególne znaczenie ma wywóz do państw trzecich. W 2019 r. wartość wywozu wyniosła 12,1 mld euro. Podczas pandemii COVID-19 na wywóz wpływ miały wyzwania logistyczne oraz zmniejszenie konsumpcji spowodowane ograniczeniami w przemieszczaniu się nałożonymi również w państwach trzecich. Wybuch pandemii COVID-19 w Chinach spowodował znaczne zatory w portach w tym kraju i w innych miejscach oraz zwiększenie liczby odwołanych kursów (ang. *blank sailing*), co doprowadziło do coraz mniejszej ilości kontenerów, znacznego wzrostu stawek frachtowych i opóźnień wysyłki eksportowanych towarów. Ponadto unijny wywóz wina odczuwał już wcześniej negatywny wpływ wzrostu ceł przywozowych nałożonych przez Stany Zjednoczone na niektóre produkty przywożone z Unii. Od października 2019 r. Stany Zjednoczone, które są głównym rynkiem eksportowym unijnego wina, wprowadziły w odniesieniu do unijnych win niemusujących cła przywozowe ad valorem w wysokości 25 %.
- (11) Ogólnie oczekuje się, że wywóz wina z Unii do państw trzecich spadnie o 14 % w roku gospodarczym 2019/2020, zarówno w porównaniu z poprzednim rokiem gospodarczym, jak i w porównaniu ze średnią z ostatnich 5 lat gospodarczych. W porównaniu z majem 2019 r. wywóz win z Francji, Włoch i Hiszpanii do państw trzecich znacznie się zmniejszył w maju 2020 r.: wywóz win francuskich do państw trzecich zmniejszył się o 33 % pod względem wielkości i o 55 % pod względem wartości; wywóz win włoskich do państw trzecich zmniejszył się o 22 % pod względem wielkości i o 26 % pod względem wartości; a wywóz win hiszpańskich do państw trzecich zmniejszył się o 63 % pod względem wielkości i o 43 % pod względem wartości. Szczególnie silny był wpływ na wywóz win musujących na podstawie tych samych okresów odniesienia. Według szacunków przemysłu winiarskiego w maju 2020 r. wywóz szampana do Stanów Zjednoczonych i Chin zmniejszył się o 64 % pod względem wielkości i 55 % pod względem wartości, wywóz prosecco do państw trzecich zmalał o 27 % pod względem wielkości i o 32 % pod względem wartości, a wywóz cava do państw trzecich zmniejszył się o 40 % pod względem ilości i wartości.
- (12) Ponadto obecnie duże ilości wina są przechowywane ze względu na wyjątkowe zbiory w wysokości 174,4 mln hektolitrow w roku gospodarczym 2018/2019, co zwiększyło początkowe zapasy w roku gospodarczym 2019/2020 o 14 % w porównaniu z rokiem gospodarczym 2018/2019. Niesprzedane wino będzie musiało być przechowywane.
- (13) Powyższe okoliczności prowadzą do zakwalifikowania tych zdarzeń jako okresu poważnych zakłóceń równowagi na rynku.
- (14) Aby pomóc plantatorom winorośli i producentom wina odzyskać równowagę w tym okresie poważnych zakłóceń równowagi na rynku, należy umożliwić zawieranie porozumień i wydawanie decyzji przez rolników, zrzeszenia rolników lub związki takich zrzeszeń lub uznane organizacje producentów, zrzeszenia uznanych organizacji producentów i uznane organizacje międzybranżowe w sektorze winogron do produkcji wina oraz wina na zasadzie tymczasowości przez okres 6 miesięcy. Środki te obejmują: (i) przekształcanie i przetwarzanie; (ii) przechowywanie; (iii) wspólną promocję; (iv) wymogi jakościowe; oraz (v) tymczasowe planowanie produkcji.
- (15) Takie porozumienia i decyzje mogą na przykład obejmować: (i) przetwarzanie wina do innych celów, takich jak destylacja wina w alkohol; (ii) tworzenie i poszukiwanie możliwości przechowywania większej ilości wina, które ma być przechowywane; (iii) promocję konsumpcji wina; (iv) uzgodnienie wymogów jakościowych, które ograniczałyby wprowadzanie do obrotu win do tych win, które spełniają takie wymogi; oraz (v) planowanie działań mających na celu zmniejszenie wielkości przyszłych zbiorów.
- (16) Należy tymczasowo zezwolić na zawieranie porozumień i wydawanie decyzji przez okres 6 miesięcy. Nadchodzące zbiory w roku gospodarczym 2020/2021, począwszy od sierpnia 2020 r., oraz przygotowanie do obchodów zakończenia roku, kiedy to konsumowane i wywożone są zwłaszcza wina wysokiej klasy i wina musujące, to okresy, w których można oczekiwać, że wspomniane środki będą miały największy wpływ.
- (17) Zgodnie z art. 222 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zezwolenia udziela się, jeśli nie zakłóca ono funkcjonowania rynku wewnętrznego i jeśli te porozumienia i decyzje mają na celu wyłącznie ustabilizowanie danego sektora. Te szczególne warunki wykluczają porozumienia i decyzje, które bezpośrednio lub pośrednio prowadzą do podziału rynków, dyskryminacji ze względu na przynależność państwową lub do ustalania cen. Jeżeli porozumienia i decyzje nie spełniają tych warunków lub przestały spełniać te warunki, ma do nich zastosowanie art. 101 ust. 1 Traktatu.
- (18) Zezwolenie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinno obejmować swoim zasięgiem terytorium Unii, gdyż poważne zakłócenia równowagi na rynku występują w całej Unii.

- (19) Aby państwa członkowskie były w stanie ocenić, czy porozumienia i decyzje dotyczące winogron do produkcji wina oraz wina nie zakłócają funkcjonowania rynku wewnętrznego i mają na celu wyłącznie ustabilizowanie sektora wina, właściwym organom państwa członkowskiego mającego największy udział w szacowanej wielkości produkcji winogron do produkcji wina oraz wina objętej tymi porozumieniami lub decyzjami, w tym organom ochrony konkurencji tego państwa, należy przekazywać informacje na temat zawartych porozumień i wydanych decyzji oraz na temat objętej nimi wielkości produkcji winogron do produkcji wina oraz wina, a także okresu, którego dotyczą.
- (20) Biorąc pod uwagę poważne zakłócenia równowagi na rynku, konieczność uwzględnienia istniejących zapasów wina, spadek konsumpcji i straty na rynkach eksportowych, a także aby pomóc w odbudowie sektora wina w okresie, w którym złagodzone są ograniczenia emisji COVID-19, w tym do obchodów zakończenia roku i po nich, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu.
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie naruszając przepisów art. 152 ust. 1a, art. 209 ust. 1 oraz art. 210 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, niniejszym zezwala się rolnikom, zrzeszeniom rolników lub związkom takich zrzeszeń, uznanym organizacjom producentów, zrzeszeniom uznanych organizacji producentów i uznanym organizacjom międzybranżowym na zawieranie porozumień dotyczących produkcji winogron do produkcji wina oraz wina oraz wydawanie wspólnych decyzji dotyczących produkcji winogron do produkcji wina oraz wina w zakresie przekształcania i przetwarzania, przechowywania, wspólnej promocji, wymagań jakościowych i tymczasowego planowania produkcji przez 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby porozumienia i decyzje, o których mowa w art. 1, nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i miały na celu wyłącznie ustabilizowanie sektora wina.

Artykuł 3

Zasięg geograficzny niniejszego zezwolenia obejmuje terytorium Unii.

Artykuł 4

1. Niezwłocznie po zawarciu porozumień lub wydaniu decyzji, o których mowa w art. 1, rolnicy, zrzeszenia rolników lub związki takich zrzeszeń, uznane organizacje producentów, zrzeszenia uznanych organizacji producentów i uznane organizacje międzybranżowe, których to dotyczy, informują o tych porozumieniach lub decyzjach właściwe organy państwa członkowskiego, które ma największy udział w szacowanej wielkości produkcji winogron do produkcji wina oraz wina objętej tymi porozumieniami lub decyzjami, podając następujące dane:

- a) szacunkowa wielkość objętej nimi produkcji winogron do produkcji wina oraz wina;
- b) planowany okres wdrożenia porozumienia lub decyzji.

2. Nie później niż 25 dni od zakończenia okresu 6 miesięcy, o którym mowa w art. 1, rolnicy, zrzeszenia rolników lub związki takich zrzeszeń, uznane organizacje producentów, zrzeszenia uznanych organizacji producentów i uznane organizacje międzybranżowe, których to dotyczy, informują właściwe organy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, o wielkości produkcji winogron do produkcji wina oraz wina faktycznie objętej porozumieniami lub decyzjami.

3. Zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ⁽²⁾ państwa członkowskie przekazują Komisji:
- nie później niż 5 dni od zakończenia każdego okresu jednego miesiąca – informacje o porozumieniach i decyzjach, o których w tym samym okresie zostały poinformowane zgodnie z ust. 1;
  - nie później niż 30 dni od zakończenia okresu 6 miesięcy, o którym mowa w art. 1 – przegląd porozumień i decyzji wdrożonych w tym okresie.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113).

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/976

z dnia 6 lipca 2020 r.

ustalająca wysokość wkładów wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym drugiej raty za 2020 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju ⁽²⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 3 i 4,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z procedurą określoną w art. 19–22 rozporządzenia (UE) 2018/1877 Komisja do dnia 15 czerwca 2020 r. ma przedstawić wniosek określający: a) kwotę drugiej raty wkładu na 2020 r.; b) zmienioną roczną kwotę wkładu na 2020 r., w przypadku gdy kwota odbiega od rzeczywistych potrzeb.
- (2) Zgodnie z art. 46 rozporządzenia (UE) 2018/1877 w dniu 8 kwietnia 2020 r. Europejski Bank Inwestycyjny („EBI”) przekazał Komisji swoje zaktualizowane szacunki zobowiązań i płatności związanych z instrumentami, którymi zarządza.
- (3) Art. 20 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1877 stanowi, że wezwania do wniesienia wkładów w pierwszej kolejności wykorzystują kwoty określone dla poprzednich Europejskich Funduszy Rozwoju. Należy zatem wezwać do wniesienia wkładów w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju („10. EFR”) dla EBI oraz w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju („11. EFR”) dla Komisji.
- (4) Art. 55 rozporządzenia (UE) 2018/1877 stanowi, że kwoty pochodzące z projektów realizowanych w ramach 10. EFR lub innych poprzednich EFR, których nie rozdysponowano zgodnie z art. 1 ust. 3 Umowy wewnętrznej między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanej dalej „Umową wewnętrzną”) lub które umorzono zgodnie z art. 1 ust. 4 umowy wewnętrznej, zmniejszają część wkładu państw członkowskich ustalonego w art. 1 ust. 2 lit. a) Umowy wewnętrznej, chyba że Rada jednomyślnie zdecyduje inaczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 6.8.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 3.12.2018, s. 1.

- (5) Decyzją (UE) 2019/1800 ^(?) w dniu 24 października 2019 r., na wniosek Komisji, Rada przyjęła decyzję ustalającą roczną kwotę wkładów państw członkowskich na poczet EFR na 2020 r. w wysokości 4 400 000 000 EUR dla Komisji oraz 300 000 000 EUR dla EBI,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Poszczególne wkłady na rzecz EFR, które państwa członkowskie przekazują Komisji Europejskiej i EBI w ramach drugiej raty za 2020 r., określono w tabeli w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 lipca 2020 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH*

---

^(?) Decyzja Rady (UE) 2019/1800 z dnia 24 października 2019 r. w sprawie wysokości wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2021 r., rocznej kwoty na 2020 r., pierwszej raty za 2020 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2022 i 2023. (Dz.U. L 274 z 28.10.2019, s. 9).

ZAŁĄCZNIK

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	Klucz dot. 10. EFR w %	Klucz dot. 11. EFR w %	Druga rata za 2020 r. (w EUR)		Ogółem
			Komisja	EBI	
			11. EFR	10. EFR	
BELGIA	3,53	3,24927	51 988 320,00	3 530 000,00	55 518 320,00
BUŁGARIA	0,14	0,21853	3 496 480,00	140 000,00	3 636 480,00
CZECHY	0,51	0,79745	12 759 200,00	510 000,00	13 269 200,00
DANIA	2,00	1,98045	31 687 200,00	2 000 000,00	33 687 200,00
NIEMCY	20,50	20,57980	329 276 800,00	20 500 000,00	349 776 800,00
ESTONIA	0,05	0,08635	1 381 600,00	50 000,00	1 431 600,00
IRLANDIA	0,91	0,94006	15 040 960,00	910 000,00	15 950 960,00
GRECJA	1,47	1,50735	24 117 600,00	1 470 000,00	25 587 600,00
HISZPANIA	7,85	7,93248	126 919 680,00	7 850 000,00	134 769 680,00
FRANCJA	19,55	17,81269	285 003 040,00	19 550 000,00	304 553 040,00
CHORWACJA	0,00	0,22518	3 602 880,00	0,00	3 602 880,00
WŁOCHY	12,86	12,53009	200 481 440,00	12 860 000,00	213 341 440,00
CYPR	0,09	0,11162	1 785 920,00	90 000,00	1 875 920,00
ŁOTWA	0,07	0,11612	1 857 920,00	70 000,00	1 927 920,00
LITWA	0,12	0,18077	2 892 320,00	120 000,00	3 012 320,00
LUKSEMBURG	0,27	0,25509	4 081 440,00	270 000,00	4 351 440,00
WĘGRY	0,55	0,61456	9 832 960,00	550 000,00	10 382 960,00

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	Klucz dot. 10. EFR w %	Klucz dot. 11. EFR w %	Druga rata za 2020 r. (w EUR)		Ogółem
			Komisja	EBI	
			11. EFR	10. EFR	
MALTA	0,03	0,03801	608 160,00	30 000,00	638 160,00
NIDERLANDY	4,85	4,77678	76 428 480,00	4 850 000,00	81 278 480,00
AUSTRIA	2,41	2,39757	38 361 120,00	2 410 000,00	40 771 120,00
POLSKA	1,30	2,00734	32 117 440,00	1 300 000,00	33 417 440,00
PORTUGALIA	1,15	1,19679	19 148 640,00	1 150 000,00	20 298 640,00
RUMUNIA	0,37	0,71815	11 490 400,00	370 000,00	11 860 400,00
SŁOWENIA	0,18	0,22452	3 592 320,00	180 000,00	3 772 320,00
SŁOWACJA	0,21	0,37616	6 018 560,00	210 000,00	6 228 560,00
FINLANDIA	1,47	1,50909	24 145 440,00	1 470 000,00	25 615 440,00
SZWECJA	2,74	2,93911	47 025 760,00	2 740 000,00	49 765 760,00
ZJEDNOCZONE KRÓLE- STWO	14,82	14,67862	234 857 920,00	14 820 000,00	249 677 920,00
ŁĄCZNIE UE-27 I Zjednoczo- ne Królestwo	100,00	100,00	1 600 000 000,00	100 000 000,00	1 700 000 000,00

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

DECYZJA RADY ZARZĄDZAJĄCEJ WSPÓLNEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA „CZyste NIEBO 2”

z dnia 28 kwietnia 2020 r.

ustanawiająca przepisy wewnętrzne dotyczące ograniczenia pewnych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem danych osobowych w ramach funkcjonowania Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2”

RADA ZARZĄDZAJĄCA WSPÓLNEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA „CZyste NIEBO 2”,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 558/2014 z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia „Czyste Niebo 2” ⁽²⁾ (zwanego dalej „wspólnym przedsięwzięciem”),

uwzględniając wytyczne Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) dotyczące art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz przepisów wewnętrznych ograniczających prawa osób, których dane dotyczą ⁽³⁾,

po zasięgnięciu opinii EIOD zgodnie z art. 41 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Wspólne przedsięwzięcie prowadzi swoją działalność zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 558/2014.
- 2) Zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 ograniczenia w stosowaniu art. 14–22, 35 i 36, jak również art. 4 tego rozporządzenia, jeżeli nie opierają się na aktach prawnych przyjętych na podstawie Traktatów, powinny być oparte na przepisach wewnętrznych przyjętych przez wspólne przedsięwzięcie, o ile przepisy te odpowiadają prawom i obowiązkom przewidzianym w art. 14–22.
- 3) Te przepisy wewnętrzne, w tym przepisy dotyczące oceny niezbędności i proporcjonalności ograniczenia, nie powinny mieć zastosowania w przypadku, gdy ograniczenie praw osób, których dane dotyczą, określa akt prawny przyjęty na podstawie Traktatów.
- 4) Wspólne przedsięwzięcie może, w ramach swojej działalności administracyjnej, prowadzić dochodzenia administracyjne, postępowania dyscyplinarne, czynności wstępne związane z przypadkami potencjalnych nieprawidłowości zgłaszanymi do OLAF, rozpatrywać sprawy związane ze zgłoszeniami przypadków naruszeń przez sygnalistów, przeprowadzać (formalne i nieformalne) procedury dotyczące nękania, rozpatrywać wewnętrzne i zewnętrzne skargi, prowadzić audyty wewnętrzne, prowadzić dochodzenia właściwe dla inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzenia wewnętrzne dotyczące bezpieczeństwa (informatycznego).
- 5) Wspólne przedsięwzięcie przetwarza kilka kategorii danych osobowych, w tym „twarde dane” (dane „obiektywne”, takie jak dane umożliwiające identyfikację, dane kontaktowe, dane zawodowe, dane administracyjne, dane pozyskane z określonych źródeł, dane pochodzące z łączności elektronicznej oraz dane dotyczące ruchu) i „miękkie dane” (dane „subiektywne” związane ze sprawą, takie jak tok rozumowania, dane behawioralne, oceny, dane o zachowaniu i postępowaniu, jak również dane związane z przedmiotem procedury lub czynności bądź przedstawione w związku z nimi) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 7.6.2014, s. 77.

⁽³⁾ Dostępne na stronie internetowej: https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/20-03-09_guidance_on_article_25_of_the_new_regulation_and_internal_rules_en.pdf.

⁽⁴⁾ W przypadku współadministrowania dane przetwarzane są zgodnie ze środkami i celami ustanowionymi w odnośnej umowie między współadministratorami w sposób określony w art. 28 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

- 6) Wspólne przedsięwzięcie reprezentowane przez Dyrektora Wykonawczego działa w charakterze administratora danych niezależnie od dalszego delegowania roli administratora w ramach wspólnego przedsięwzięcia, aby odzwierciedlić odpowiedzialność operacyjną za określone operacje przetwarzania danych osobowych.
- 7) Dane osobowe przechowywane są w sposób bezpieczny w środowisku elektronicznym lub w formie papierowej, aby zagwarantować wymagane zabezpieczenia służące zapobieżeniu bezprawnemu dostępowi do tych danych lub przekazywaniu ich osobom, które nie mają zgodnego z prawem dostępu do takich danych osobowych. Przetwarzane dane osobowe są przechowywane przez okres nie dłuższy niż to konieczne i właściwe dla celów, dla których są przetwarzane, określony w zawiadomieniach o ochronie danych, oświadczeniach o ochronie prywatności lub rejestrach wspólnego przedsięwzięcia.
- 8) Przepisy wewnętrzne należy stosować w odniesieniu do wszystkich operacji przetwarzania prowadzonych przez wspólne przedsięwzięcie w ramach przeprowadzania dochodzeń administracyjnych, postępowań dyscyplinarnych, prowadzenia czynności wstępnych związanych z przypadkami potencjalnych nieprawidłowości zgłaszanymi do OLAF, rozpatrywania spraw związanych ze zgłoszeniami przypadków naruszeń przez sygnalistów, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących przypadków nękania, rozpatrywania wewnętrznych i zewnętrznych skarg, prowadzenia audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU).
- 9) Przepisy wewnętrzne powinny mieć zastosowanie do operacji przetwarzania danych prowadzonych przed uruchomieniem procedur, o których mowa powyżej, w trakcie tych procedur oraz podczas monitorowania działań następczych podjętych na podstawie wyników tych procedur. Powinny one również mieć zastosowanie do wszelkiej pomocy i współpracy ze strony wspólnego przedsięwzięcia na rzecz organów krajowych i organizacji międzynarodowych, wykraczających poza prowadzone przez nie dochodzenia administracyjne.
- 10) W przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy wewnętrzne, wspólne przedsięwzięcie musi uzasadnić, dlaczego ograniczenia są absolutnie niezbędne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie i nie naruszają istoty podstawowych praw i wolności.
- 11) W tym kontekście wspólne przedsięwzięcie jest zobowiązane do przestrzegania – w najszerszym możliwym zakresie i w sposób w pełni zgodny z odpowiednimi przepisami i wytycznymi – praw podstawowych osób, których dane dotyczą, podczas przeprowadzania powyższych procedur, w szczególności tych dotyczących prawa do udzielania informacji, dostępu i sprostowania danych, prawa do usunięcia danych, ograniczenia przetwarzania, prawa do zawiadomienia o naruszeniu ochrony danych osobowych przysługującego osobie, której dane dotyczą, lub poufności łączności elektronicznej, zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1725.
- 12) Wspólne przedsięwzięcie może być jednak zobowiązane do ograniczenia informacji udzielanych osobom, których dane dotyczą, i innych praw osób, których dane dotyczą, w celu zapewnienia ochrony – w szczególności – własnych dochodzeń, dochodzeń i postępowań prowadzonych przez inne organy publiczne, jak również praw innych osób w związku z dochodzeniami lub innymi procedurami.
- 13) Wspólne przedsięwzięcie może zatem ograniczyć informacje w celu ochrony dochodzenia oraz ochrony praw podstawowych i wolności innych osób, których dane dotyczą.
- 14) Wspólne przedsięwzięcie powinno okresowo monitorować warunki uzasadniające ograniczenie oraz znieść ograniczenie, gdy tylko okoliczności, które je uzasadniają, przestają mieć zastosowanie.
- 15) Administrator powinien informować inspektora ochrony danych w chwili odroczenia i podczas przeglądu,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja określa zasady dotyczące warunków, na jakich wspólne przedsięwzięcie w ramach prowadzonych przez nie procedur określonych w ust. 2 może – zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 – ograniczyć stosowanie praw przewidzianych w art. 14–21, 35 i 36, jak również art. 4 tego rozporządzenia.

2. W ramach działalności administracyjnej wspólnego przedsięwzięcia niniejsza decyzja ma zastosowanie w odniesieniu do procesów przetwarzania danych osobowych prowadzonych przez Biuro Programowe na potrzeby przeprowadzania dochodzeń administracyjnych, postępowań dyscyplinarnych, prowadzenia czynności wstępnych związanych z przypadkami potencjalnych nieprawidłowości zgłaszanymi do OLAF, rozpatrywania spraw związanych ze zgłoszeniami przypadków naruszeń przez sygnalistów, przeprowadzania (formalnych i nieformalnych) procedur dotyczących nękania, rozpatrywania wewnętrznych i zewnętrznych skarg, prowadzenia audytów wewnętrznych, prowadzenia dochodzeń przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotu zewnętrznego (np. CERT-UE).
3. Przedmiotowe dane obejmują kategorię „twarde dane” (dane „obiektywne”, takie jak dane umożliwiające identyfikację, dane kontaktowe, dane zawodowe, dane administracyjne, dane pozyskane z określonych źródeł, dane pochodzące z łączności elektronicznej oraz dane dotyczące ruchu) oraz kategorię „miękkie dane” (dane „subiektywne” związane ze sprawą, takie jak tok rozumowania, dane behawioralne, oceny, dane o zachowaniu i postępowaniu, jak również dane związane z przedmiotem procedury lub czynności bądź przedstawione w związku z nimi).
4. Wspólne przedsięwzięcie, wykonując swoje obowiązki dotyczące praw osób, których dane dotyczą, przewidzianych rozporządzeniem (UE) 2018/1725, rozważa, czy zastosowanie ma którekolwiek z odstępstw przewidzianych w art. 25 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia.
5. Z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji ograniczenia mogą dotyczyć następujących praw: udzielania informacji osobom, których dane dotyczą, prawa dostępu, sprostowania, usunięcia, ograniczenia przetwarzania, zawiadomienia o naruszeniu ochrony danych osobowych przysługującego osobie, której dane dotyczą, lub poufności łączności elektronicznej.

Artykuł 2

Określenie administratora

Administratorem operacji przetwarzania jest wspólne przedsięwzięcie, reprezentowane przez Dyrektora Wykonawczego, który może przekazać funkcję administratora. Osoby, których dane dotyczą, są informowane o przekazaniu funkcji administratora w zawiadomieniach o ochronie danych lub rejestrach publikowanych na stronie internetowej lub w intranecie wspólnego przedsięwzięcia.

Artykuł 3

Określenie zabezpieczeń

1. Wspólne przedsięwzięcie ustanawia następujące zabezpieczenia mające na celu zapobieganie nadużyciom lub niegodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu danych osobowych ^(?):
  - a) dokumenty w formie papierowej są przechowywane w zabezpieczonych szafkach, do których dostęp ma wyłącznie upoważniony personel;
  - b) wszystkie dane elektroniczne są przechowywane w bezpiecznej aplikacji informatycznej zgodnej z normami bezpieczeństwa wspólnego przedsięwzięcia, jak również w konkretnych folderach elektronicznych, do których dostęp ma tylko upoważniony personel. Odpowiedni poziom dostępu jest przyznawany indywidualnie;
  - c) baza danych jest chroniona hasłem w ramach systemu pojedynczego logowania i łączy się automatycznie z identyfikatorem i hasłem użytkownika. Zastępowanie użytkowników jest bezwzględnie zabronione. Rejestry elektroniczne są przechowywane w bezpieczny sposób w celu ochrony poufności i ochrony prywatności zawartych w nich danych;
  - d) wszystkie osoby z dostępem do danych mają obowiązek zachować ich poufność.
2. Okres przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 1 ust. 3, nie może być dłuższy niż to konieczne i właściwe ze względu na cele, dla których dane te są przetwarzane. W żadnym przypadku nie może on być dłuższy niż okres przechowywania określony w zawiadomieniach o ochronie danych, oświadczeniach o ochronie prywatności lub rejestrach, o których mowa w art. 6.

^(?) Wykaz ten nie jest wyczerpujący.

3. W sytuacji, gdy wspólne przedsięwzięcie rozważa zastosowanie ograniczenia, należy porównać zagrożenie dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, z zagrożeniem – w szczególności – dla praw i wolności innych osób, których dane dotyczą, jak również z zagrożeniem unieważnienia skutku dochodzeń lub procedur wspólnego przedsięwzięcia, np. ze względu na zniszczenie materiału dowodowego. Zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, wiążą się przede wszystkim, choć nie wyłącznie, z zagrożeniem utraty reputacji oraz zagrożeniem dla prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym.

Artykuł 4

Ograniczenia

1. Wszelkie ograniczenia są stosowane przez wspólne przedsięwzięcie wyłącznie w celu:
  - a) ochrony bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa publicznego lub obronności państw członkowskich;
  - b) zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych lub wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom;
  - c) realizacji innych ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym Unii lub państwa członkowskiego, w szczególności celów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii lub ważnego interesu gospodarczego lub finansowego Unii lub państwa członkowskiego, w tym kwestii pieniężnych, budżetowych i podatkowych, zdrowia publicznego i zabezpieczenia społecznego;
  - d) zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego instytucji i organów Unii, w tym ich sieci łączności elektronicznej;
  - e) zapobiegania naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzenia postępowań w takich sprawach, ich wykrywania oraz ścigania;
  - f) zapewnienia funkcji kontrolnych, inspekcyjnych lub regulacyjnych związanych, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. a)–c);
  - g) ochrony osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób;
  - h) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.
2. Jako szczególne zastosowanie w celach opisanych w ust. 1 powyżej wspólne przedsięwzięcie może zastosować ograniczenia w następujących okolicznościach:
  - a) w odniesieniu do danych osobowych wymienianych ze służbami Komisji lub z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii:
    - w przypadku gdy taka służba Komisji, instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii jest uprawniona do ograniczenia wykonywania praw wymienionych w wykazie na podstawie innych aktów przewidzianych w art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725 lub zgodnie z rozdziałem IX tego rozporządzenia lub z aktami założycielskimi innych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii,
    - jeżeli cel takiego ograniczenia ze strony służby Komisji, instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii byłby zagrożony, w przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie nie stosowałoby równoważnego ograniczenia w odniesieniu do tych samych danych osobowych;
  - b) w odniesieniu do danych osobowych wymienianych z właściwymi organami państw członkowskich:
    - jeżeli właściwe organy państw członkowskich są uprawnione do ograniczenia wykonywania praw wymienionych w wykazie na podstawie aktów, o których mowa w art. 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, lub na mocy środków krajowych transponujących art. 13 ust. 3, art. 15 ust. 3 lub art. 16 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁶⁾,
    - jeżeli cel takiego ograniczenia ze strony właściwego organu byłby zagrożony, w przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie nie stosowałoby równoważnego ograniczenia w odniesieniu do tych samych danych osobowych;

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

- c) w odniesieniu do danych osobowych wymienianych z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, w przypadku gdy istnieją wyraźne dowody na to, że wykonywanie tych praw i obowiązków może zagrozić współpracy wspólnego przedsięwzięcia z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi w wykonywaniu jego zadań.

Przed zastosowaniem ograniczeń w okolicznościach, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), wspólne przedsięwzięcie konsultuje się z odpowiednimi służbami Komisji, instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii lub właściwymi organami państw członkowskich, o ile nie jest jasne dla wspólnego przedsięwzięcia, że stosowanie ograniczenia jest przewidziane w jednym z aktów, o których mowa w tych literach.

Artykuł 5

Ograniczenia praw osób, których dane dotyczą

1. W należycie uzasadnionych przypadkach i na warunkach określonych w niniejszej decyzji, o ile jest to niezbędne i proporcjonalne, administrator może ograniczyć następujące prawa w kontekście operacji przetwarzania wymienionych w ust. 2 poniżej:

- a) prawo do informacji;
- b) prawo dostępu;
- c) prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania;
- d) przysługujące osobie, której dane dotyczą, prawo do zawiadomienia o naruszeniu ochrony danych osobowych;
- e) prawo do poufności łączności elektronicznej.

2. Zgodnie z art. 25 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/1725, w uzasadnionych przypadkach i na warunkach określonych w niniejszej decyzji administrator może stosować ograniczenia w kontekście następujących operacji przetwarzania:

- a) realizacji dochodzeń administracyjnych i postępowań dyscyplinarnych;
- b) czynności wstępnych związanych z przypadkami potencjalnych nieprawidłowości zgłaszanymi do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF);
- c) procedur związanych ze zgłoszeniami przypadków naruszeń przez sygnalistów;
- d) (formalnych i nieformalnych) procedur podejmowanych w przypadkach nękania;
- e) rozpatrywania wewnętrznych i zewnętrznych skarg;
- f) audytów wewnętrznych;
- g) prowadzenia postępowań przez inspektora ochrony danych zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- h) dochodzeń dotyczących bezpieczeństwa (informatycznego) prowadzonych wewnętrznie lub z udziałem podmiotów zewnętrznych (np. CERT-EU);
- i) w ramach zarządzania dotacjami lub procedury udzielania zamówień po upływie terminu składania zaproszeń do składania wniosków lub składania ofert ^(?).

Ograniczenie to stosuje się tak długo, jak długo mają zastosowanie przyczyny je uzasadniające.

3. W kontekście procedury dotyczącej przypadków nękania prawa, o których mowa w ust. 1, mogą być ograniczone na tych samych warunkach, z wyjątkiem przysługującego osobie, której dane dotyczą, prawa do zawiadomienia o naruszeniu ochrony danych osobowych, o którym mowa w ust. 1 lit. d).

4. W przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie ogranicza – całkowicie lub częściowo – stosowanie praw wymienionych w ust. 1 powyżej, podejmuje kroki określone w art. 6 i 7 niniejszej decyzji.

5. Jeżeli osoby, których dane dotyczą, żądają dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych w kontekście co najmniej jednej sprawy lub do konkretnej operacji przetwarzania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1725, wspólne przedsięwzięcie ogranicza się w ocenie wniosku wyłącznie do takich danych osobowych.

^(?) Ta operacja przetwarzania ma zastosowanie wyłącznie do art. 5 ust. 1 lit. c).

Artykuł 6

Niezbędność i proporcjonalność ograniczeń

1. Wszelkie ograniczenia określone w art. 5 muszą być niezbędne i proporcjonalne oraz uwzględniać zagrożenia dla praw i wolności osób, których dane dotyczą, oraz nie mogą naruszać istoty podstawowych praw i wolności w demokratycznym społeczeństwie.
2. Jeżeli rozważa się zastosowanie ograniczenia, przeprowadza się analizę niezbędności i proporcjonalności na podstawie aktualnych przepisów. Analiza ta przeprowadzana jest również w kontekście okresowego przeglądu, po dokonaniu oceny, czy nadal mają zastosowanie faktyczne i prawne przyczyny ograniczenia. Proces ten zostaje udokumentowany wewnętrzną notą oceny dla celów rozliczalności, osobno dla każdego przypadku.
3. Ograniczenia są tymczasowe i zostają zniesione, gdy tylko uzasadniające je okoliczności przestają mieć zastosowanie. W szczególności, w przypadku gdy uznaje się, że wykonanie takiego ograniczonego prawa nie mogłoby już unieważnić skutku nałożonego ograniczenia ani negatywnie wpływać na prawa lub wolności innych osób, których dane dotyczą.

Wspólne przedsięwzięcie dokonuje przeglądu stosowania ograniczenia co sześć miesięcy od chwili przyjęcia ograniczenia, jak również z chwilą zakończenia danego dochodzenia, danej procedury lub danego postępowania przygotowawczego. Następnie administrator co sześć miesięcy monitoruje konieczność zachowania jakiegokolwiek ograniczenia.

4. Jeżeli wspólne przedsięwzięcie stosuje – całkowicie lub częściowo – ograniczenia określone w art. 5 niniejszej decyzji, odnotowuje powody ograniczenia, podstawę prawną zgodnie z ust. 1 powyżej, w tym ocenę niezbędności i proporcjonalności ograniczenia.

Zapis ten oraz – w stosownych przypadkach – dokumenty opisujące okoliczności faktyczne i prawne leżące u podstaw ograniczenia zostają zarejestrowane. Udostępnia się je na żądanie Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Artykuł 7

Obowiązek informowania

1. Wspólne przedsięwzięcie zamieszcza informacje o potencjalnym ograniczeniu praw w zawiadomieniach o ochronie danych, oświadczeniach o ochronie prywatności lub rejestrach w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725, publikowanych na stronie internetowej lub w intranecie, gdzie zawarta jest informacja dla osób, których dane dotyczą, na temat praw przysługujących im w ramach danej procedury. W informacjach tych wskazuje się prawa, które mogą podlegać ograniczeniu, przyczyny ograniczenia oraz potencjalny okres obowiązywania ograniczenia.

Nie naruszając przepisów art. 6 ust. 4, wspólne przedsięwzięcie – w sytuacji gdy jest to proporcjonalne – bez zbędnej zwłoki informuje również na piśmie indywidualnie wszystkie osoby, których dane dotyczą, uznawane za osoby objęte konkretną operacją przetwarzania, o przysługujących im prawach odnośnie do obecnych lub przyszłych ograniczeń.

2. W przypadku gdy wspólne przedsięwzięcie ogranicza – całkowicie lub częściowo – prawa określone w art. 5, informuje osobę, której dane dotyczą, o stosowanym ograniczeniu i jego głównych przyczynach, jak również o możliwości wniesienia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i możliwości skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Wspólne przedsięwzięcie może zgodnie z art. 25 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725 wstrzymać przekazanie informacji, o których mowa w ust. 2, pominać je lub go odmówić, gdyby mogło ono unieważnić skutek ograniczenia.

Artykuł 8

Przegląd dokonywany przez inspektora ochrony danych

1. Wspólne przedsięwzięcie bez zbędnej zwłoki informuje inspektora ochrony danych wspólnego przedsięwzięcia o każdym przypadku ograniczenia przez administratora stosowania praw osób, których dane dotyczą, lub rozszerzenia ograniczenia zgodnie z niniejszą decyzją. Administrator zapewnia inspektorowi ochrony danych dostęp do rejestru zawierającego ocenę niezbędności i proporcjonalności ograniczenia oraz odnotowuje w rejestrze datę powiadomienia inspektora ochrony danych.

2. Inspektor ochrony danych może zwrócić się do administratora na piśmie do dokonanie przeglądu stosowania ograniczeń. Administrator informuje inspektora ochrony danych na piśmie o wyniku żadanego przeglądu.
3. Inspektor ochrony danych uczestniczy w procedurze przez cały czas jej trwania. Administrator informuje inspektora ochrony danych o zniesieniu ograniczenia.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 kwietnia 2020 r.

*W imieniu Rady Zarządzającej w drodze procedury
pisemnej nr 2020–02*

Axel KREIN
Dyrektor Wykonawczy

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL